

zajęcia logopedyczne kl. 1 (22.06 – 26.06.20)

W tym tygodniu proponuję ćwiczenia oddechowe i usprawniające narządy mowy z zastosowaniem wierszyków.

1. Wiersz „Porządki” służy utrwaleniu nawyku mówienia na wydechu. W miejscach oznaczonych gwiazdką dzieci naśladują rozgniewaną dziewczynkę i powtarzają za czytającym: Nu, nu, nu ... (jak najdłużej na jednym wydechu)

Ania robi dziś porządki,
ściera kurz, wymiata kątki.
A tu myszy, kot rudawy
chętkę mają na zabawy.

Kotek uciekł, za nim myszy,
Ania tylko piski słyszy.
Ale co to – na podłodze,
siedzi pies i warczy srodze.

Ania im paluszkami grozi,
jej spojrzenie wszystkich mrozi:
– Nu, nu, nu..., nu, nu, nu...*
Dziś nie wolno biegać tu!

I podrzuca kość do góry,
skacze, warczy, jest ponury.
W każdą stronę rzuca kością,
biega za nią z wielką złością.

Goni myszki kotek rudy,
nie ma czasu tu na nudy.
Podczas harców wazon spada...
Kotu biada! Myszom biada!

Ania mu paluszkami grozi,
jej spojrzenie pieska mrozi:
– Nu, nu, nu..., nu, nu, nu...*
Dziś nie wolno rzucać tu!

Ania im paluszkami grozi,
jej spojrzenie wszystkich mrozi:
– Nu, nu, nu..., nu, nu, nu...*
Dziś nie wolno biegać tu!

Przegoniła pieska ścierką,
piesek uciekł z kością wielką.
Bierze dużą miotłę Ania,
wraca znowu do sprzątaniam.

Wyszedł już z ukrycia kotek,
patrzy, a tu leży... motek.
Pięknej, miękkiej wełny motki
uwielbiają wszystkie kotki!

Ścierką kotu pogroziła,
resztki z wełny wyrzuciła.
Wzięła dużą miotłę Ania,
będzie dalszy ciąg sprzątaniam.

Już wyczynia harce kotek,
w górę, na dół skacze motek.
Wełny długą nić rozwinął,
cały wokół się zawinął.

Do pokoju piesek wpada,
będzie z kotem nowa zwada...
Ania tylko głową kręci:
– Na sprzątaniam nie mam chęci.

Ania znów paluszkami grozi,
jej spojrzenie kotka mrozi.
– Nu, nu, nu..., nu, nu, nu...*
Nie płacz wełny, kocie, tu!

Nu, nu, nu*, zwierzaki moje,
na nic trudy me i znoje!
Dać spokoju mi nie chcecie,
w kurzu dzisiaj spać będziecie!
– Nu, nu, nu..., nu, nu, nu...*

Patrzy kotek przerażony,
a na dywan odkurzony
pełno pyłu z wełny leci,
na dywanie kurz i śmieci.

Ania ręce załamuje,
znowu głośno lamentuje:
– Nu, nu, nu..., nu, nu, nu...*
Zmykaj, kocie! Nie siedź tu!
Nu, nu, nu!*

2. Wiersz „Uśmiech słońeczka” służy do ćwiczeń usprawniających narządy mowy. Naśladowanie słońeczka polega na rozciągnięciu kącików ust przy zaciśniętych zębach. W miejscach oznaczonych gwiazdką dzieci, trzymając w dłoniach lusterka naśladują słońeczko.

Na pierzastą chmurkę
złote słońko zerka,
ma wielką ochotę
pobawić się w berka.

Śmieje się słońeczko
od ucha do ucha,
zabki zaciśnięte,
by nie wpadła mucha.*

Humorzasta chmurka,
choć się słońko śmieje,
narzeka okropnie:
– Słaby wietrzyk wieje!

Śmieje się słońeczko
od ucha do ucha,
zabki zaciśnięte,
by nie wpadła mucha.*

Biedroneczkę w kropki
zobaczyło słońko:

i prosi radośnie:
– Pobaw się, biedronko!

Śmieje się słońeczko
od ucha do ucha,
zabki zaciśnięte,
by nie wpadła mucha.*

Chowa się pod listki
mała biedroneczka,
a słońko za chmurkę...
I nie ma słońeczka!

Śmieje się słońeczko
od ucha do ucha,
choć zabki ściśnięte,
i tak wpadła mucha!*

3. Wiersz „Zwinne języczki” służy do ćwiczeń usprawniających język. Dzieci, trzymając lusterko w ręku, wykonują następujące ćwiczenia:
- (1) unoszą język do góry i opuszczają go na brodę; otwierając szeroko buzię przesuwają językiem w płaszczyźnie poziomej od jednego do drugiego kącika ust
  - (2) wysuwają z buzi raz szeroki, raz wąski język
  - (3) „robią skłony” - kilkakrotnie wysuwają język na brodę

Pięknie ćwiczą gimnastyczki,
podziwiają je języczki.

Zwinne chcą być tak jak one,
chcą być pięknie wyszkolone.

Języczki – wędrowniczki
naśladują gimnastyczki.

W górę, na dół, w lewo, w prawo,
ćwiczą wszystkie szybko, żwawo.¹
Jeśli język zwinny masz,
to ćwicz dalej, radę dasz.
Język rusza się na boki,
raz jest wąski, raz szeroki.²

Skłony będą trenowały,
duży, średni oraz mały.³

W górę, na dół, w lewo, w prawo,
ćwiczą wszystkie szybko, żwawo.¹
Jeśli język zwinny masz,
to ćwicz dalej, radę dasz.
Język rusza się na boki,
raz jest wąski, raz szeroki.²

Marzy im się olimpiada,
każdy pokłon buzi składa.³

W górę, na dół, w lewo, w prawo,
ćwiczą wszystkie szybko, żwawo.¹
Jeśli język zwinny masz,
to ćwicz dalej, radę dasz.
Język rusza się na boki,
raz jest wąski, raz szeroki.²

Skłonów kilka zrobią jeszcze,
bardzo sprawne będą wreszcie.³

W górę, na dół, w lewo, w prawo,
ćwiczą wszystkie szybko, żwawo.¹
Jeśli język zwinny masz,
to ćwicz dalej, radę dasz:
język rusza się na boki,
raz jest wąski, raz szeroki.²

Uwaga !

Wszystkim życzę udanych i szczęśliwych wakacji.

logopeda szkolny
Iwona Smus